

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krome, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Še enkrat beseda slovenskim učiteljem!

V zadnji številki našega lista smo pod tem naslovom odgovorili na „rezek odmev iz zborovanja „Zveze“ štajarskih slovenskih učiteljev,“ kakor je bil objavljen v „Učiteljskem Tovarišu.“ Upoštevali smo pa le oni del tu imenovanega članka, ki se je nanašal na „Domovino.“ Pojasnili smo, da uredništvo „Domovine“ ni izostalo od tega zborovanja namenoma ali kakor če bi ne cenilo velike važnosti ustanovitve Zveze vseh štajarskih slovenskih učiteljev, ampak iz mnogo nedolžnejšega vzroka, ker smo vedeli, da se bodo udeležili zborovanja gospodje učitelji, od katerih smo z vso opravičenostjo smeli pričakovati, da nam bodo poročali, ker vedo, da jim je naš list z veseljem na razpolago, da pa mi osebno tudi ne moremo biti pri vsaki narodni prireditvi sami navzoči, zlasti če se želja o tem izrečno ne izrazi. Gospodje vedo, da ni treba v ta namen priti k nam, kakor se hudomušno izražajo, v traku in klaku, ampak da uvažujemo zmiraj že samo preprosto slovensko besedo, v kolikor nam to naše preveč vprežene moči pripuščajo. Žaljivo je bilo, ako je glasilo slovenskih učiteljev vedoma nas sumničilo vsled tega šoli in učiteljstvu neprijaznega mišljenja, naravnost ogorčiti nas je moralo, ako je uredništvo „Učiteljskega Tovariša“ nam, ki imamo vendar zmiraj le napredek naroda v očeh in se ogiblujemo vsega, kar bi temu škodilo, očitalo kar naravnost, da nimamo smisla za kulturne smotre naroda, ter vsled tega zapisalo: brez pardona proč s takimi listi. Ne le ter nam nikakor ni ugajala uloga, da bi mi bili taklo, gospodje pa kladivo, iz mnogo važnejšega vzroka smo morali tako narodni stvari kvarno postopanje odločno grajati. Ker nam je zavrnitev podtikanih vzrokov naše molčečnosti o zborovanju učiteljstva velevala naša čast, bode slavno vodstvo Zveze štajarskih slovenskih učiteljev in učiteljic v Celju pač dovolilo, da zavrremo tudi njegaj nazor, izražen v cenjenem dopisu z dne 28. t. m., češ, da je ta odgovor na članek njih glasila bil napad na učiteljstvo, ker se v resnici mora imenovati k večjemu zavrnitev, če že to besedo rabimo, napada, dočim nam niti na misel ne pride, narodno učiteljstvo napadati.

Jemljemo na znanje opazko, da je bila le tiskovna pomota, ako se je čitalo v „Učiteljskem Tovarišu“ „vsa“ mesto „vsaj“ celjska „Domovina“ in so vsled tega naša tozadevna izvajanja v toliko netočna z ozirom na prvotno besedilo omenjenega dopisa. V ostalem pa niti na ta niti na pomotni izraz ne polagoma posebne važnosti, da bi se zmisel članka znatno izpremenil. Slavno vodstvo „Zveze“ je v dopisu z dne 28. t. m. hotelo izraziti željo, (izraza „zahtevamo“ ne poznamo), da naj objavimo doslovno ves članek „Učiteljskega Tovariša,“ iz česar bi se baje dalo soditi, ali je bil naš odgovor (ne „napad!“) stvaren. Ti želji že iz tehničnih tiskovnih razlogov danes nismo mogli ugoditi in bi ponatisa tudi sploh ne smatrali primernim, ker želimo, da se ta obžalovanja vredna disharmonija poleže. Storimo pa drage volje mnogo več, nego bi doseglo priobčanje celega „Rezkega odmeva.“

Prav radi namreč priznavamo, da bi bilo zelo potrebno in v narodnem oziru koristno, ako bi se bili ustanovnega zborovanja „Zveze“ vseh naših učiteljev z oziroma na nje narodni in kulturni pomen udeležili mnogobrojno tudi narodni možje, ki niso učitelji, a v javnosti v prid naroda delujejo, in se v tem oziru z „Učiteljskim Tovarišem,“ popolnoma strinjamo. Še mnogo bolj nego gospodje učitelji mi sami bridko občutimo in obžalujemo, da imamo baš v sedanji dobi Slovenci jako pičlo število mož, ki bi imeli sposobnost, voljo, sredstva, in po svojem poklicu potrebno svobodo za politično delovanje. Zato izražamo željo, da to število zlasti gospodje iz učiteljskega stanu po možnosti skusijo pomnožiti, kajti ni skrbi, da bi nam dela zmanjkalo. Kar se pa posebej v Celju tiče onih sploh javno delavnih mož, na kojih udeležbo so gospodje učitelji računili, pač nimajo vzroka tudi na nje hudomušno nanašati kot vzrok neudeležbe, „ker sami iz polnih skled zajemajo,“ kajti vsakdo o sebi ve, koliko skrbi in znoja ga prej stane, nego ima sploh kaj v skledi. Vsak olikan človek pa tudi mora vedeti, da nam ni moč dana, toza devne potrebe drugih rojakov uzadostiti.

Ponavljamo pa tudi ob ti priliki poziv: Ustvarjajmo, delajmo in računimo z razmerami, varujmo se pa nepotrebne sumničenja in preveč samoljubne občutljivosti. Naroda korist zahteva, da slednjo vsakdo brzda, ker se drugače le razdružujemo in slabimo. Gladstonovo toliko proslavljeno načelo o „splendid isolation“ ali o „zlata vredni osamelosti“ se je za celo pri mogočni in ponosni Angliji izkazalo kot varljivo. Kdor nas hoče razumeti, nas bode razumel.

Celjske in štajarske novice.

— Člane celjskih narodnih društev opozarjamo na odhodnico g. Ivana Dobrškega, ki se vrši jutri, v sredo, dne 1. junija zvečer v Narodnem domu. G. Dobršek je s svojim vztrajnim in marljivim delovanjem pri vseh celjskih narodnih društvih gotovo zaslužil, da se njegove odhodnice udeleži čim največ našega občinstva. Kot zvestemu našemu sotrudniku i na društvenem i kolikor toliko tudi na časnikarskem polju, mu kličemo ob njegovem odhodu v Laško, kjer bo tamošnji slovenski družbi nova agilna moč jako dobro došla, najsrčnejši: „Na zdar!“

— „Sokolova“ veselica dne 12. junija obeta po vsem tem, kolikor smo mogli seznaniti izza kulis, res nekaj, česar v Celju še nismo kmalu doživeli. Sodelujejo vsa ostala celjska narodna društva, „Celjsko pevsko društvo“ s svojim mešanim zborom in enodejanko, „Slovensko delavsko podporno društvo“ s svojim moškim zborom, brat dr. Gvido Sernec s solospeli, povabljen je tudi „vranski kvartet“. Damski odbor ima pripravljena izredna presenečenja, o katerih pa seveda še nismo mogli ničesar izvedeti. Ravnotako tudi molče najtrdovratnejše gospodje dekoraterji, posebno pa lastnik slavnoznanega prirodnoznanstvenozgodovinskega muzeja. Nekaj popolnoma novega za Celje bo nastop „Sokolio“. — Ženska telovadba je med nami spodajštajarskimi Slovenci šele v povojih, edino „Celjskemu Sokolu“ se je posrečilo ustanoviti ženski telovadni oddelek, ki bo dne 12. junija prvič javno pokazal svoj na-

predek v kratkem času svojega obstoja. Upajmo, da bo ta nastop podal našemu ženstvu krepek pobud k posnemanju celjskih „Sokolio“. — Natančnejšega sporeda veselice za danes ne moremo priobčiti, pač pa v prihodnji številki. Vseh potankosti pa takointako prej ne bomo izvedeli, kakor na dan veselice v v. št. storih. Slavno občinstvo iz mesta b. daljnje okolice pa pozivljemo, da naj se udeleži te veselice v čim največjem številu ter tako omogoči našemu vrlemu „Sokolu“, da bo ob vsesokoljskem izletu v Ljubljani lahko nastopil v onem častnem številu, s katerim računajo prireditelji izleta v Ljubljani. — Cela Spodnja Štajarska ima samo dve sokolski društvi, kajti mozirskega pač ne moremo več šteti, in žalostno bi bilo, da bi ti dve društvi, posebno pa „Celjski Sokol“ zaostajal za drugimi, mlajšimi in manj številnimi društvi. V nedeljo, dne 12. junija naj torej nihče, komur je čast našega „Sokola“ pri srcu, ne manjka. Na zdar!

— Izlet v Bukovžlak se je moral vsled nastalih zaprek preložiti na poznejši čas. Slavno društva in posameznike, ki so se nameravali udeležiti tega izleta, opozarjamo na to, da ne bo morda neljubih pomot. Dan, ko se bo vršil izlet, bomo pravočasno naznanili.

— Dijaški kuhinji v Celju darovali so neimenovani dobrotniki iz Šmarja in okraja drugo polovico nepričakovanega dohodka po K 84. — Bog plati!

— Slovensko obrtno društvo in razstava za obrtniške vajence v Celju Za letošnjo jesen se je sklenilo prirediti v Celju razstavo za izdelke obrtniških vajencev. Obrtna zadruga je sklicala v ta namen pred Veliko nočjo obrtnike brez razlike narodnosti na posvetovanje. Udeležili so se imenom slovenskega obrtnega društva tudi slovenski obrtniki. Ker se je od načelstva zadruga zatrjevalo, da bode imela razstava samo strokoven značaj, in da bode imela le namen vzpodbujati k napredku v obrti brez ozira na narodnost, izjavili so tudi slovenski obrtniki, da se njih vajenci udeležijo in da bodo vplivali, da bode razstava imela dober uspeh. Kot jamstvo, da se bode Slovence ravno tako upoštevalo kakor Nemce, so pa slovenski obrtniki zahtevali, naj prideta v odbor vsaj dva Slovenci in naj se zagotovi, da bodo Slovenci za svoje izdelke pripravili nemoteno slovenske napise, sploh da se bode slovenski element v polni meri upoštevalo. Sklicevali so se na ministrsko odredbo, po kateri se morajo poklicati v odbor zastopniki okrajev in občinskih društev, torej celjskega okraja in tudi celjskega obrtnega društva, broječega 60 članov. Ko so pa nemški obrtniki naznanili, da je odbor že sestavljen in sicer iz samih Nemcev, ker jim obstoj slovenskega obrtnega društva baje ni bil znan(!), zahtevali so Slovenci, da se odbor vsaj za dva slovenska odbornika pomnoži. Slovenski odborniki so čez 2 meseca čakali odgovora, pa zaman. Iz tega so izpredvideli, da se jih noče upoštevati in da tudi vladni činitelji ne žele strokovne prireditve, ampak tudi tokrat hočejo hliniti za Celje z obrtno razstavo „nemški značaj“. Vsled tega je slovensko obrtno društvo dne 27. maja storilo sklep, razstave vajencev se ne udeležiti.

topov zadnji naskok ter se je posrečilo pregnati sovražnika iz njegovih pozicij in mu odvzeti več topov.

Poroča se iz Tokija tudi, da so Rusi zapustili Nankvanling in Sanšilipu ter se umaknili proti Port Arturju. Nankvanling so Japonci že v petek zasedli. Rusi so pustili 400 mrtvecev na bojišču, japonske izgube pa znašajo po japonskih trditvah kakih 3000 mož. Angleški listi pa sodijo, da je Japoncev padlo najmanj 10 ti soč, dočim se iz Mukdena javlja, da je na bojišču obležalo 12000 Japoncev. — Katera verzija je prava, bo šele bodočnost pokazala. Kitajci zatrjujejo, da je bilo pri Kinčovu popolnoma uničenih pet bataljonov.

Iz Petrograda se javlja: General Kuropatkin preide v ofenzivo in bo drugo in tretjo japonsko armado na polotoku Liaotung napadel za hrbtom General Keller se je s 50.000 možmi napotil proti Liaotungu, da prične boj. Med prvo in drugo japonsko armado stoji general Karkevič s 50.000 možmi, da je Japoncem popolnoma onemogočeno se združiti.

General Stössel, poveljnik portarturške trdnjave, je Kuropatkinu sporočil potom brezžičnega brzojava, da upa, da bo trdnjavo držal, dokler mu ne pride pomoč. Živil in streljiva je v izobilju in tudi posadka se nahaja v najboljšem stanju.

Berolin, 28. maja. Iz Petrograda poročajo, da je imela japonska mornarica v zadnjem času zelo velike izgube. Razun pogreznjenih oklopnico so za boj nesposobne tri torpedovke, oklopnica „Fudži“ in oklopna križarica „Adzumi“.

Tokio, 29. maja popoldne. (Kor. ur.) Reuterjev urad poroča: Tu se sodi, da je pri boju za Naušanske griče pri Kinčovu padlo 3500 Japoncev. Glede števila topov, ki so jih uplenili Japonci, se zdaj trdi, da jih ni bilo nad 20.

Petrograd, 30. maja. Prebivalstvo je sprejelo še precej mirno novice, da je padel Kinčou. Rusko časopisje trdi, da ta pozicija ni imela itak strateškega pomena, ker je Rusi tudi niso posebno utrdili. Saj je lega taka, da je bilo pričakovati tudi napada z morske strani.

Pariz 30. maja. (Kor. ur.) „Journal“ poroča, da se Kuropatkinov oddelek bliža kar najhitreje Japoncem in je že 60 verst pred Kinčovom. Baltiško brodovje gre v dveh oddelkih na bojišče. Prvi oddelek, obstoječ iz 4 ladij, odplove 24. junija.

Petrograd 30. maja. Iz Liaojanga se poroča, da je bilo v ondotnem okolišu več bojev med kozaki in japonskimi dragonci. Rusi so Japonce prepodili. Ruske izgube so neznatne.

Petrograd 30. maja. Poročila iz Harbina javljajo, da se je bitke za Kinčov udeležilo 40.000 Japoncev. Že do 24. t. m. so Japonci pri Kinčovu izgubili kakih 10.000 mož in morali prositi premirja, da pokopljejo mrliča.

Loterijske številke.

Trst, dne 28. maja 1904: 77, 67, 13, 30, 26.
Linc. „ „ „ „ 29, 25, 32, 61, 74.

Listnica uredništva.

L. P. — Dopisa, o katerem mi pišete, nisem prejel. — Gg. dopisniki, ki so poslali te dni gradiva za list, naj blagovolijo potrpeti do prihodnje številke.

Stanovanje

obstoječe iz:

lepe sobe, kuhinje, drvarnice in kleti, se odda s 1. junijem 1904.

Kje, pove uredništvo „Domovine“. (235) 2

Službo menjati

želi učiteljica v drugem plačilnem razredu in s prostim stanovanjem, obsegajočim tri sobe in kuhinjo. Pogoji: bližina železnične postaje in prosta soba. Naslov pove uredništvo „Domovine“. (243) 1

Ženitna ponudba.

Zdrav, inteligenten mož, 30 let star, samec, izučen v dobro idoči rokodelski stroki, s 4000 kron premoženja, želi se v svrhu ženitve seznaniti z veselo žensko v starosti 25 do 35 let, katera naj bi imela 3000 do 6000 kron premoženja.

Samo resne ponudbe se naj pošiljajo pod „Lepa prihodnost“ upravnistvu „Domovine“, Celje. (247) 1

Lepa prilika.

Naprodaj je par uprežnih konj, 5 let starih, 16 pesti visokih, brez pogrške se ne plašita, temno rujave barve brez znamenj, kobila in konj, jako dobra za tek, postavna. Kobila je popolnoma priučena jahanju. Prodasta se radi nastalih razmer globoko pod lastno ceno. — (244) Vprašanja upravnistvu „Domovine“. 2-1

Več oralov košnje

na poprej Gugenmosovem posestvu v Celju da po nizki ceni v najem „Dijaška kuhinja v Celju“. Cena in drugi pogoji poizvedo se lahko pri Posojilnici v Celju. (246) 1

Učenca

z dobrim šolskim spričevalom se sprejme takoj v trgovino mešanega blaga. Ponudbe naj se pošljejo upravnistvu „Domovine“ v Celju.

Lep landauer

je naprodaj.

Kje, pove upravnistvo „Domovine“.

Traverze, železniške šinje, železo za vezi, cement, vodovodne cevi, cevi iz kamenščine za stranišča, lepenko za strehe, trstino za obijanje in vse drugo pri stavbah potrebno priporoča v bogatej izberi

trgovina z železnino „MERKUR“, P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga brizgalnic za trsje in vsakovrstnih poljedelskih strojev.

Gumi za cepljenje na zeleno.

Kose: Ciril in Metod znamka.

Različni brusni kamni za kose.

Stanje hranilnih vlog nad 18 milijonov K. Rezervni zakad nad 550.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 2. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.